

Publicerad 2006-01-17 02:33 av Aenima

tillägnad mina medicineroch min skit

Utan centrala nervsystemets drog behövd

Inre cellskräck och utomhuspanik

mina ultrarapida vardagsskrik

räcker inte längre till och jag gör allt

för att värma mig från det som gör mitt inre så kallt

likväl kan jag inte andas här så jag håller hellre andan

kanske kvävs jag till livs kanske slipper jag våndan

det som kallas ångest bara ett ord tomt på mening

äckel är vad det handlar om äckel innanför göds genom utanförämning

stiger från botten av magen till toppen av strupen

jag kräks ut själsinnehåll skriker ut meningslöshetsvrål

det kan aldrig ge mig tillräckligt jag trycks full med mer än vad jag tål

löven gulnar och rodnar jag svartnar

rår inte för det rår inte om det jag bara somnar

bort från verklighet sanninghet bort från ohållbar omgivning

håller ingen om mig håller inte ihop rasar runt omkring

jag vaknar lika trasig som innan bortfallet flyktfallet

besvikelser går i repris blixtpåminnelser i attackanfall

jag vill vara lugn tyst stilla vilad utsövd

jag vill leva utan terapeutisk återspeglning och utan centrala nervsystemets drog behövd

051014

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aenima med Poeter.se id #4615 innehar upphovsrätten